

Muharrem Taç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.1.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Muharrem Taç (1976-)

1976 yılında Bursa'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini aynı ilde tamamladı. 1991 yılında Commodore 64 üzerinde Basic, Simon's Basic ve Assembly ile çalıştı. 1993 yılında AMIGA-OS, 1996 yılında Ustası Ekrem KURTULUŞ aracılığıyla MAC-OS ve Winwows 95 ile tanışma fırsatı yakaladı. 1999 yılında Feyza Bilgisayar Kursları'nda Abdullah DEMİR sayesinde iyi bir Windows ve Office eğitimi aldı aynı yıl Ocal.net forumu aracılığıyla Hocası Dr.Hakkı ÖCAL ile haberleşti. Bilişim 2000 fuarında bizzat tanıştı. 2000 yılında Volkan İnternet Cafe'nin başına geçti. Burada Network ve Web Teknolojileri konularında kendini yetiştirmeye çalıştı. 2000 yılının sonunda başladığı Bursa Polis Okulu'nda İnternet Sınıfı açtı ve Bilgisayar Sorumlusu oldu. 2001 yılında İstanbul Çevik Kuvvet'te göreve başladı Özel Tim'de görev yaparken Çevik Kuvvet Web Sitesi'ni tasarladı. 2003 yılında Çevik Kuvvet İdari Büro Bilgi İşlem Masasında görev yaptığı sırada Uluslararası Polis Birliği'nin İstanbul Web Sitesi'ni hayata geçirdi. 2004 yılında Bilgi İşlem Şube Müdürlüğü'ne atandı. 2005 yılında MOBESE bünyesinde Muhtarlık Otomasyon Sisteminde görev aldı ve İPA'daki görevi Bilişim Komisyonu Başkanlığı olarak belirlendi.

Affet Gönül

Bilmiyorlar çekmemişler
Acı şerbet içmemişler
Akıldan pas silmemişler
Affet gönül affet gayrı

Nerden gelir nere gidersin
Bırak da aklın meyve versin
Taşadır senin hocan dersin
Öğret gönül öğret gayrı

Şu sessizlik sensizliğin eseri
Bu garib sensiz yalnız bir serseri
Harabat oldum gitmenin ertesi
Sabret gönül sabret gayrı

Muharrem Taç

Arınıyorum

kimse dinlemiyor beni
ne diyor demiyor
sormuyorlar bile kim bu diye
buraları sevmedim
ne olur sevgilim evimize dönelim

kıskançlık, nefret sezinliyorum
bakışlarda gülüşlerde
bilmediğim arzular var buralarda

sen anlarsın beni sevgilim
hadi birbirimizi sevelim

olmuyor mu olamıyor mu
bilmiyorum ama
herkes kendisi için yaşıyor burada

ne yapalım sevgilim
sineye mi çekelim

aşk yok burada
anlık sarılmalardan başka
sevgiyse para galiba

hadi sevgilim
al beni de yanına

tadı varsa hayatın
yalnız seni özlemekte
bitiyor ömrüm az kaldı
hep seni düşlemekle

bekle sevgilim geliyorum
bu dünyadan yakında arınıyorum

Muharrem Taç

Aşktan Kalanlar

Kimbilir kağını kabuştan uyanırsınız,
Deřsetle
Görmek istemeseniz de her seferinde
O yine sizinledir

Kağarsınız yakalar
Üstellersiniz yaralar

Budur işte aşktan kalanlar

Muharrem Tađ

Aynı

Aynı güneşte kavrulur yer
Hava aynı havadır
Ağaçlar kuşlar tepeler denizler
Hep aynıdır
Aynı sevgidir insanca kutsal
Kuzey aynı kuzey, güney aynı güneydir
Her yerde aynıdır
Aynı yerden doğar güneş
Aynı yerden batar
Her yerdedir ressamın fırçası
Koşucular aynı yöne koşar
Amaçlar insancadır her yerde
Aşklar insan için
Araştırmacılar insan için çabalar
İnsanlar insan için

Köylü her yerde umut eker tarlasına
Aynı şafak sökerken
Aynı denizci ağ gerer aynı denizlere
Katarlar hep aynıdır tepelerin ardında süzülen
Aynı umuttur hepimizin hayatını sürdüren

Muharrem Taç

Bas Git

Bırak da resim yapayım
Çekil git yazı yazayım
Yok ol kahpe korku
Beni kendime bırak
Bas git yalan tutku
Beni bana bırak

Kimseye zararım yok
Sessizce sigara içerim
Kendime faydam yok
Herşeyi sineye çekerim
Şikayetim yok ki benim
Şarkılar söylerim
Sesimi hiç çıkarmam
Ben haddimi bilirim

Muharrem Taç

Ben Herkesim

Bu sokaklar tanır beni
Buraları sever beni
Dostlarımdır kaldırımlar
Hemen herkes bilir beni

Şarkılar beni anlatır
Hainler beni aldatır
Masallar beni ağlatır
Ümitsizler bilir beni

Acıları çeken benim
Sevgiliyi ben beklerim
Dertlerime dert eklerim
Kırık kalpler tanır beni

Nerde yakan bir ah varsa
Nerde yanan bir kalp varsa
Nerde ateş ruhu sarsa
Ordakiler görür beni

Günahları sırtlanmışım
Çivilenip çakılmışım
Şuhsuz yere asılmışım
Vicdansızlar vurur beni

Namluların ucundaki
Yıldırımlar altındaki
Depremlerin içindeki
Vatandaşlar bilir beni

Muharrem Taç

Bilgi Dağı

İşte orada duruyor
Kızıla kanmış bulutların altındaki
Kara ve yüce bilgi dağı
Azamet ve haşmet sahibi

Erenler ne vakit dönüp de baksalar
Hep gönüllerinde bir yerde
İşte o dağın ak gölgesi yürür

Hiç sesini çıkarmaksızın orada duran
Ve bilgi esasını taşıyandır o

Pek çok yiğit baş koymuştur
Lakin ömürleri yetmez buyuruldu

Akılların yolları zaman zaman birbirlerini kesmeye meyleder
Ve bu yollar öyle çetrefil öyle şaşkın
Yürür ki kimse dönüp de
Arkasında yükselen yolu uzun kendi yüce
Bilgi dağına dönüp de bakmak istemez

Neden?

Oysa herşeyin orada yazılı olduğundan
kimsenin kuşkusu kalmamıştır

Duygular nefes alıp verirken
Galeyana gelir, tutuşup aşktan tadar insan,
Kimi kez ağlar,
Unutur geçmişini ama her seferinde
Çatlak dudaklarını serin bir suya değdirmez
Bikınlık gelinceye değin bu hep böyle mi sürecektir?

Bir gökyüzü kadar geniş kalpler varken
Neden dönülmez öze?

Rüzgarın alıp götürdüğü kum taneleri gibi
Oradan oraya
sürüklenip
Obadan obaya
Anadan anaya süzülen ışık bizim değil miydi?

Yeterince toprak kaymadı mı içimizden
Yeterince kirlenmedik mi Allah aşkına?
Ne zaman atlayıp geçsem şu insanlık çitinden dışarıya
Solgun papatyalardan başka ne gördüm?

Kadirşinas zaman, iki kolunu düğümlemiş
Bekliyor
Oklar gerilmiş kösler vuruyor
İnsan kendisini öldürmekten
Şöyle bir baş kaldıracak mı diye,

Ama

Nafile demekten de kendini alamıyor,

İşte orada duruyor
Kızıla kanmış bulutların altındaki
Kara ve yüce bilgi dağı
Azamet ve haşmet sahibi

Erenler ne vakit dönüp de baksalar
Hep gönüllerinde bir yerde
İşte o dağın ak gölgesi yürür

Muharrem Taç

Bitim

Öyküler yazdık avaz avaz
Bağdaş kurup kan döktük
İçimize çektik varımızı yoğumuzu bir nefeste
Biz ne ettik?
Ne ettik de dağı taşı rab bildik?
Secdede kaldı da başımız,
Biz bizi bilemedik
Rüyalarımızı sağdık bitirdik
Emellerimizi dövdük tükettik
Bağdaş kurup kan döktük
Öyküler yazdık avaz avaz

Muharrem Taç

Biz miyiz?

Ve taşlarla,
Ve sopalarla vurduk
Ve oklarla
Ve kargılarla delindik
Ve kurşunlarla
Ve bombalarla parçalandık biz.
Ayaklarımız camlarla kesildi yürürken,
Ateşle dağlandı tabanlarımız,
Kollarımız dikenlerle kesildi ararken kendimizi
Arslanlar kopardı dişleriyle...
Başımız kanyonlardan atıldı,
Bir o kayaya
Bir bu kayaya çarpıp parçalandı düşünürken...

Ciğerlerimiz yandı koşarken
Gırtlığımız,
Genzimiz dışarı uğradı anlatmaktan doğruları
Gözlerimiz patladı karanlıkta görürken,
Oksitlerle zehirlendik,
Radyasyonlara maruz kaldığımızda...
Her lifimiz,
Her dokumuz tel tel döküldü
İğrenç şeyler yemekten midelerimizi kustuk.
Bağırsaklarımız tıslayan yılanlarla göçüp gitti göbek çukurumuzdan...
Kulaklarımız başka yuvalara uçtu bizi sevmediğinden
Tüm organlarımız terketti bizi
Hepsinin iflası çoktan gelmişti.
Hücrelerimiz eriyip moleküllerine çözüldü.
Gen formasyonumuz açıldı.

Minimum konsantrasyon,
Maksimum ölümdedeydik...
Bir kuru inadımız kalmıştı
Hep doğru kalmak adına,
Bir kuru sözümüz vardı
Hiç ayrılmamak adına
Sapmamak
Sapıtılmamak
Şaşırılmamak için yalvarışımız yankılandı son kez
TANRIYA
Gayb ve kayıtlı enerjiler olasılığı
Asılı olduğu yerden indi
Tıpkı bir katana
Ya da Mukaddes Kitap gibi,
Eşariler, Mutezile, ayinler, tütsüler, efsunlar
Her şeye yemin olsun,
Her şeye yemin olsun ki,
O VAR!

Muharrem Taç

Bizdik

dökülen bizdik yerlere
yapraklar değil
saçılan bizdik göklere
kuşlar değil
sürülen bizdik sürgüne
eller değil

ah ne yazık
ne yazık ki
veremeyen bizdik bize bizi
yalan değil

Muharrem Taç

Boşver Dedim

Ağaç kuruldu
İlmek yağlandı
Cellat döndü
İşte Muharrem
İşin bitti
Dedi bana
Boşver dedim
Kimin işi
Bitmedi ki?

Öldün dedi
Sersem seni
Boşver dedim
Kim diri ki?

Mizan kuruldu
Sırat çekildi
Melek döndü
İşin iyi değil dedi
Boşver dedim
Kimin işi iyi ki

Nara gittin
Salak dedi
Boşver dedim
Nura giden kim ki?

Muharrem Taç

Eski

Aktı geçti, devirler, devirler...
Ağladı insan,
Güldüğü de oldu kimi zaman...
Her seferinde ilerlediğini büyüdüğünü anladı
Ya da öyle sandı

Düşündü yüceldi
Düşündü cüceldi
Çizdiği grafik istikrar kazanamadı bir türlü
Arayışlar bezmedi gitti,
Dur durak bilmedi

Zaman geçtikçe eski küçüldü
O şimdi küçük bir çocuk
Büyükse şimdi

Kişioğlu sevdi geçmişini,
Oğlum dedi bağrına bastı,
Onunla oynadı
Üzerinde tartıştı
Geçmiş geçmişti
Kolaydı bilindi

Karanlıkların çisillediği
Yağmur altında
Gecenin hipnotik sirenleriyle dalga geçen bir adam
Geleceğe doğru kanat gerdi acımasızca
Çocuğunu bıraktı bir kenara
Hocasını bilmek istedi

Muharrem Taç

Gece

Sesini kes artık gece
Yeterince uęuldadın
Sakın etme tek bir hece
Gündüzü sen uęurladın

Muharrem Taę

Hayal Makineleri

Kurgulanmış ve preslenmiş
Fotoğrafla resimlenmiş
Çok önceden belirlenmiş
Nesillerin çocuğuyuz

Beyinlerimiz yıkanmış
Ümitlerimiz yıkılmış
Fikirlerimiz yakılmış
Terkedilip atılmışız

Makineler çalışıyor
İnsan buna alışıyor
Hayallerim benden kaçıp
Pis denize karışıyor

Ormanlarım avuçlanmış
Notalarım hırpalanmış
Şiirlerim darmadağın
Aklım çoktan sarpasarmış

Muharrem Taç

Hey Ölüler

Sesinizi çıkarmadan
Nasıl olur sıkılmadan
Çevrenize bakınmadan
Durulur mu hey ölüler

Aşık olup kahrolmadan
Çile çekip mahvolmadan
Ölüp ölüp yok olmadan
Durulur mu hey ölüler

Parasızlık yaşamadan
Aç karnına yatamadan
Yer dibine batamadan
Durulur mu hey ölüler

Aşka yatıp tuş olmadan
Uçup uçup kuş olmadan
İçip içip hoş olmadan
Durulur mu hey ölüler

Araştırıp okumadan
Hal anlayıp anlatmadan
Yuva kurup kurdurtmadan
Ölünür mü hey diriler

Ara bulup yeşertmeden
Birlik bulup yaşatmadan
İyiliği başlatmadan
Ölünür mü hey diriler

Muharrem Taç

İtiraf Et

hadi itiraf et
kaptırdın kendini
durma yine kahret
kahret sen kendini

sanma ki duyarlar
el bakar işine
sanma ki takarlar
aşkından kime ne

bırak bu yalanı
devam et yoluna
aşk denen dolanı
hiç dolama koluna

hadi itiraf et
kaptırdın kendini
durma yine kahret
kahret sen kendini

Muharrem Taç

Kadavrular

Kadavrular diriliyor buz odalarında
Organlarını geri istiyor bağışlayanlar
Moleküller birleşiyor genom kutsallığında
Parça parça bedenler ruh istiyor,
Sesler geliyor acıma
Bıçaklar saplanıyor mantığıma
Kana susamış kemikler doğruluyor
Kas istiyor
Organ istiyor
Biten ömre inat,
Yeniden diriliyor kadavrular...
Baş kaldırıyor ölüme,
Hınca hınç kadavrular doğruluyor genom kutsallığında...

Muharrem Taç

Kısas

Makas makas kesildi
Bölük pürçük biçildi
Bir hiç için içildi
Doyamadık biz aşka

Bıçaklandı delindi
Okunmadı bilindi
O ülkendi ilindi
Varamadık ışığa

Muharrem Taç

Kolay Cennet

yolum açık düz olmasın
günüm bahar yaz olmasın
havam düğün saz olmasın
ben kolay cennet istemem

öne katıp sürün beni
yerden yere serin beni
tüfek atıp vurun beni
ben kolay cihat istemem

suç edersem dövün beni
mal çalarsam kesin eli
can alırsam asın beni
ben kolay şeriat istemem

Muharrem Taç

Koloni

altın çağ diye addediliyordu artık
bilinen tüm zamanlar çoktan aşıldığını kavradı
esniyor, yabanılığa kurban gidiyordu aczet
bilecektik, yaşayacaktık, tanıyacaktık
halbuki
çoktan kökler toprağı kavramıştı işte

karanlığı şiar edinmiş evrenin ramı okundu
bir manifesto didaktizmiyle
her köşesinden evrenin
bir worm hole ağı kuruldu

görkemli kubbeler kuruldu metropoller ışıltısında
her şey bilindiğini sandı
uzaklarda loş bataklıklarda kötülük tohumları atıldı
intikam yemini soluk yüzünde ışıltı

helen coşkusuyla kutlanan üçüncü millennium hiçbirşey getirmeyecekti
kolonilerin hepsi iletişse bile

uç paradokslarda devasa hangarlar açıldı
kopma noktasına geldi akitler
yapayalnızdı asiler

anlık şaşkınlığa fırsat tanıdı askerler
ardından toplanan birkaç kül, biraz da geçmişin fosiliydi
kronolojiyi kimse bozamadı
zaman geri doğru aktı, aktı...

sonuçta her ide ussallığını yitip giden tokluğa bırakıyordu
bazılarının son hamleyi hiç yapmayıp en sona sakladıkları gerçeğine
ulaşım mümkün olmadı
gerçeğe

Muharrem Taç

Koşul Eşitsizliğinde

savaşçıl ayrıntılarda gölgelendi genler
bir sistemde böyle doğdu isyan
kabuk bağlayan sivilarda litosfer yanığı
mahzen kokulu yıllanmış kurgular ürünüydü yazgılar...
değişmezlik ilkelerinden ayrıntılar ve tılsımlı yasalar...

böyle doğdu sistemdeki ilk isyan
ve yayıldı evrene her günden durağan
hiç bilinmedi nereden gelindi bu noktaya,
sorgulara anlamsız bakışlar
keskin ve ağır zaman kütlelerine
biçimsel başkaldırılar

felsefi cübbelerin disiplinlerinden tutun da
en dogmatik paradigmalara kadar,
hiç bilinmezleri yazgıladı varlıklar
geçit vermeyecekti yıldız fırtınalarının amansız doğası
ket vurulacaktı bilinçsel doğuşa
her cisim bu kaotik düzenlemdeydi
kontrolden çıkan bir sistemde
böyle doğdu isyan...
kendine karşıt bir idelikten,
metafizik evrenden
salt önyargısal bir sanıdan türedi bu kuram
sonulca:Savaşçıl ayrıntılarda gölgelendi genler...

sanı kuramlaştı
kök saldı sonra
uygun olasılık yörüngeleri tarandı
bulunan onandı.
katalize edilen inorganik
bir süre sonra değişti
olasılıklar yörüngesi artık uygundu...

Muharrem Taç

Koza

Karanlıklar üzerime çullandı
Bir bir tutup vurdular beni

Ördüğüm kozadan yine bir ben çıktım
Karanlıklar yendi beni
Gölgelere yenildim
Teslim olmaksansa
Yeni bir koza ördüm

Muharrem Taç

Kudret

Sil buğulanmış yağmurları
Ve yarım kalmış rüzgarları
Kudret etrafına dağılmış
Aç kalbindeki hangarları

Müzede eski aşk fosili
Geleceđinden habersizce
Hayallerimden kan sızıyor
Örtüverin onu sessizce

Yıkılmış ölkeleri devşir
Niçin verildi bu kavgalar
İnsanlaşıyor makinalar
Kudret her yanını sarmalar

Muharrem Taç

Mucize

başı kaldır bak bir göğe
mucize de laf mı söyle
eserleri gören göze
her gördüğü bir mucize

Muharrem Taç

Mucize 2

Amacı ne insanlığın
Bir şeyleri paylaşmak mı
Yoksa benim bilmediğim
Toprak için düşmanlık mı

Bence hayat mucizedir
Dalda çiçek bir mucize
Yağan yağmur mucizedir
Gölde balık bir mucize

Gören göze nur ne hacet
Güzel söze ek ne hacet
Arife yap sen müracaat
Arife tarif ne hacet

Damarda kan mucizedir
Bedendeki can mucize
Gökteki kuş mucizedir
Gözden akan yaş mucize

Musa deniz yarmadı mı
Resul Ay'ı bölmedi mi
Nuh'a Allah tufan verip
Temiz nesil sermedi mi

Başı kaldır bak bir göğe
Mucize de laf mı söyle
Eserleri gören göze
Her gördüğü bir mucize

Muharrem Taç

Olasılık Hipotezi

Dođduđum ne malum
Ne malum yaşadığım
Her anımın içinden geçen
Anılarım benim mi

Benim ben olduđum gerçek mi
Ya bu süren ömür benim mi
Bu eller
Bu gözler
Kanıtlayın ki benimdir lütfen

Ya az önce geçen tařıt
Aslında bana arptıysa
Ya řu yaşadıklarım
Ölümün ardıysa

İhtimaller bir bulut; aramıza dalamaz mı
Var olduđumuzu sanmamız
Varlığımızı alamaz mı

Tek nokta sonsuz doğru tařır
Ya tek an, kimbilir neler bařarır

Kaç sahne var perdeler ardında
Kaç lm var figüranlar arasında
Her olay bir řahit mi
řahitler hiç yalan söylemez mi

Belki rüyalardır aslında yaşadıklarımız
řahitsiz ortamda
İleri akan zaman kayıtsız
Geziniyor ortalıkta

Muharrem Ta

Paradokstor

Bir ağrı var ki, kemiklerimden içeri
Yağlı bir ağrı
Oturmuş, çıkmayan türden
Bir ışık var ki göz kapaklarımdan sızan
Arada bulanık
Haince azalan bir ışık
Bir açlık var ki beni yiyen
Hissetmeme engel
Bol bir açlık öldüren türden
Solun bir yanak var görmeden ben
Yiten bir ömür var
Biten bir gençlik, doğmadan ölen birşey var
Bir lanet kalem var tek suçlu o,
Bir lanet beyin var
Olmayan

Muharrem Taç

Polisler Onu Copladı

Sevgilerden bir set çekti
Bilgilerden ağ topladı
O kendini her dem bildi
Polisler onu copladı

Öykü yazdı avaz avaz
Bağdaş kurdu kan döktü
Hava soğuk günler ayaz
Ayazlar onu topladı

Korkulara hançer gömdü
Bildik günler sırtı dönük
Yıldızlardan nur topladı
Günler soğuk gece sönük

Aldırmağı o hep bildi
Yürüdüğü ülke ildi
Çiçeklerden bal topladı
Polisler onu copladı

Muharrem Taç

Sen Hiç Ölmeyi İstedin mi

Anlat sevgili dostum anlat
Sen hiç acı çektin mi söyle
Söyle sevgili dostum söyle
Bana acı çekmeyi anlat

Baban seni seviyor muydu
Hiç dertlerini dinledi mi
Seni kimse özlüyor muydu
Gurbet nasıldır bana anlat

Şu kahpe talih hiç güldü mü
Kördüğömler hiç çözüldü mü
Gerçekten sevip sevildin mi
Bana sevgi öyküsü anlat

Anlat sevgili dostum anlat
Biz burada bilgiye susuz
Mesela nasıl bilir insan
Bulunmadan en ağır suçsuz

Toplumlar gördün nasıldılar
Buradakiler hep asıldılar
Evler yıkıldı basıldılar
Bizi boşver onları anlat

Muharrem Taç

Senbensen

Ŗu anda açsam perişansam
Yıkılmış dökülmüş viransam
Bir sürüngen kadar karamsarsam
Senin mutluluğun içindir bil

Sen iste çıkmaza sapayım
Sen iste çorağa çapayım
Tarla olsan arpayım buğdayım
Sen devlet olsan ben kalırım il

Ben bu kitapları yakarım
Canıma çakmağı çakarım
Sıkılma ben kendime bakarım
Sen ana toprak bense çamur kil

Dağlar sana engel olmasın
İçine sıkıntı dolmasın
İstemem yoluna taş kalmasın
Sen güzel tavus bense horoz çil

Muharrem Taç

Seninle Bağlantımı Sen Kopardın

Seninle bağlantımı sen kopardın!

Kuşları havada tutanın melekler olmadığını bana öğrettiğinde...
Balıkları yüzdürenin,
Mevsimleri mevsimlerin üstüne,
Geceyi gündüzün üstüne düşürenin sen olmadığını bana bildirdiğinde...

Seninle bağlantımı sen kopardın!

Bir takım kudretlerin evrene hükmettiğini
ve
Bu kudretlerin her şeye yettiğini beynime soktuğunda
anladım senden medet umulmayacağını...
Felaketlerin,
ve onların altında kalanların,
ve analarını babalarını bağırtılara teslim edenlerin doğal süreçler olduğunu;
Açlıktan;
bir ağaç dibine sığınarak;
ve karnını doyurmaya mecali kalmayarak ölenleri,
Nemrutların dünyaya hükümran olabileceğini bana gösterdiğinde anladım
sana eğilmenin gerekmediğini.
Parça parça bedenleri gösterdiğinde,
Mekanik kavramlarla beni yüzleştirdiğinde,
Seninle bağlantımı sen kopardın!

Sana teslim olunmasını sen istemiyordun,
Sırlarını bir bir ortaya döküyordun,
Azametle ve haşmetle işin yoktu,
Bilinmez olmak da istemiyordun,
Evrimsel süreçlerle geliştirdin evreni,
Olanaksızlık olasılığını sen yok ettin,
Sen bunları bana öğrettiğinde,

Seninle bağlantımı sen kopardın!

Bir teğet temas istemiyordun,
Bana şah damarımdan yakındın...

Muharrem Taç

Serpinti

Olympos'tan Uranyum'a adanan hayatlara dek
Ve istila ordularının yağdırdığı meteor yağmurlarına
Kuasarlarda çınlayan hırçın radyasyon rüzgarlarına dek
Herşeye yemin eden asayı taşıyan bilgelere söyleneceydi
İçe çöküşün kuruluşu evriminde bile yoktu bu dinginlik
Ve evren öteden beriden topladığı göstermelik
Geçmiş ve geleceği yokeden
Lavlara inşa edilen santrallerinde üretiyordu yaratılış yasalarını
Woksianların çığlıkları duyulmadı

Yemyeşile boyandı acı
Ve bir gezegen daha yörüngeden çıktı...
Gürültülü roketler yeniden alev saçtı uzaya
Ve dinginliğinde evrenin
Sessizce yokoluş yasaları hazırlandı
Tinsel bir olgudan ziyade bir bekleyiş gibiydi...
Oddseyy gitti
İçe çöküş başladı
Bir ejder bağırtısında
Ve kalbi dışarı atılmış zavallılar kervanında
Evren yoktu

Muharrem Taç

Son Tanık

Yollara serptim sevgimi
Döndüğümde dereceğim
Dallara astım gençliği
Öldüğümde giyeceğim

Sesim çıkmaz olanaksız
Karlar yağar üzerime
Haykıramam bu imkansız
Kalbim ağlar kan gölünde

Ne dersiniz deyin artık
Yargılanmam çoktan bitti
Üzerimi örtün artık
En son tanık çoktan gitti

Muharrem Taç

Ŗimdi Daha İyi Anlıyorum

herŖeyi kendi kafanda kurdun
herkesi yendin o anda durdun
niye beni can evimden vurdun
Ŗimdi daha iyi anlıyorum

hayatımı yıkan sen olsan da
içimde diken gibi kalsan da
unutulmuyorsun unutsam da
Ŗimdi daha iyi anlıyorum

gece yorgun kayıyor gündüze
saat durgun sayıyor tekdüze
nasıl oldu da geldim ben dize
Ŗimdi daha iyi anlıyorum

yağmur kızgın camları dövüyor
düzgar dargın elleri övüyor
sensizken dünyam neden dönmüyor
Ŗimdi daha iyi anlıyorum

Muharrem Taç

Talimat

talimatı var içimdeki benin
çalmayacakmış o saz
vurur yüzüme tam bitti derken
yiten yaz

başlayanlar biter
kanım titrer düşer kağıda
üşür
içecek olur zehirlerden
geçecek olur nehirlerden
vazını da geçer sonunda
bilinmezler akılda kalmaz

açık gök ince ufuk
uymayın siz bana
devam edin yolunuza

ne var ki yaşanacak
yaşanacak...

Muharrem Taç

Yılanlar Şatosu

Teşellisiz bir ömür yaşanırken zindanlarda
Örümcek ağına takılır gözler
Kuru kuruya yutkunan boğazlardan
Zehir zıkkım bir duman geçer
Karanlık devirlerden sağılan acılar sürer
Kullar yatıp el etek öper
İnsafa gelmez saltanat inan
Bağırtiları avamın kulaklar deler
Bir mit bir ütopya sanırsın yaşadığın çağı
Uyanışa giden bir yol bulursun bazan
Geride kalan yıllara inat
Sınırları Kal'anın vakti karşına diker

Muharrem Taç

Yüzleşim

Gerçeklerle yüzleştim işte
Darmadağın ve sessiz
İyinin iyiliğiyle ve kötünün kötülüğüyle
Katran karası gecelere göreydi
Sessizce ve tekdüzelik
Gölgelerden fırlayan kanlı ellerle
Yitik arzular,kaleler ve kölelik...
Hiçliğin ertesiyle yüzleştim
Ve bildim ve bildirildim
Bir yaprak hışırtısında,
Titreliğinde bir böceğin
Katran karası gecelere inat
Bildirildim ve bilindiğim
Gerçeklerle yüzleştim işte sessiz ve tekdüze

Kolları uzanan göklere
Bedenlerde can oluşlar
Sorguların ve işkencelerin arefesinde
Kanlı duruşmalar
Gökyüzüne açılan kapılar ardı ardına
Ve havaya
Ve suya
Ve ateşe
Ve toprağa yemin edenlerin ertesi
Kabuslarla yüzleştim...

Ellerin sıkıştığı ısıll ortamlar bile bir bıçak sırtlığıydı
Korkularda çirpiniyordu su üzerinde yüzüşler ve bir ejderin Kal'ü Bela dişleri
Ardınsıra serpişim ve galaktik pulsar hiçe sayıyordu
Yok sayıyordu kuramlar
Yasalar öngörmüyordu
Acılara gem vuramıyordu
Sevgisinde bir çiçeğin ve uçuşunda paleolitik türlerin
Yıkılan kalelere
Ve tütsülere
Ve karabasanlara
Ve ayınlara yemin edenler öngörüsünde
Ve hipotezlerinde bilgelerin yoktu
Sakıncalılığı ve onaranlara göreydi hiçliğin kaostaki yeri
Ne ısıll ortamlar ne döngüler ve ne diğerleri
Termolojik çöküşte aranmalıydı
Kuramlar yoktu işte,yasalara bakılmamış ya da es geçilmişti ümmice
Ve kinetik ve mekanik ve burgulara göreydi
Ne Süryanilerde,ne İbranilerde,ne Babil'den Aztek güneşlerine adandı kurbanlar...
Diktayı ve demoklesi aratmadı
Bin ölümler vadisinden güneşler batışı
Ve kamaların ucunda ışıldı
Altın kalkanlarda yırtılan Ekskalibur doğrultusu
Ve bildim ve bildirildim
Benlikden dışarıda bir dış bilincin yılanları doğruluyordu...

Muharrem Taç

Zamanzede

Ne kadar savař verdim ben,
İçimdeki sorularla;
Ne kadar yıprandım...
Durmamak için,
Frenleri kırdım!
Dönmemek için,
Köprüleri yaktım!
Bilinmezlere yürüdüm,
Hak diledim.
Geçmişimi düşündüm.
Hatamı aradım,bir hata aradım ben kendimde
Bulduğum da oldu,
Maşumdum da...
Bağışlanmak istedim Allah'dan
Vicdanım sızladı kimi kez.
İyiliğe koştum
Vatanım diye haykırdım
Vatanım! ..
Anlattıklarımı dinleyenler dinledi
Kulak verenler oldu.
Çalıştım ben çalıştım...
Çaba verdim
Kendimi bildim,haddimi bildim
Allah yüzümü kara çıkarmadı
Helal kazandım herkes gibi
Yurttaşım gibi,halkım gibi
Neler görecekim daha ne acılar çekecekim
Ne sevinçlerim olacak
Mutluluđu mu seçecekim
Yoksa savaşmayı mı?
Zaman akıyor,
ömür geçiyor
Seni unutamıyorum...

Muharrem Taç